

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 470/2022
12.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Слободана Николића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 235/21 од 25.10.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1 61/22 од 25.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Слободана Николића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 235/21 од 25.10.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1 61/22 од 25.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 235/21 од 25.10.2021. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела утаја из члана 207. став 5. КЗ и осуђена је на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, за коју је одређено да ће је издржати по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљена је обавезана да суду плати износ од 3.000,00 динара на име паушала, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 61/22 од 25.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а пресуда Основног суда у Чачку К 235/21 од 25.10.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Слободан Николић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде у целини и

предмет врати на поновно одлучивање или преиначи побијане пресуде тако што ће донети одбијајућу пресуду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву опредељује битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП наводима да је оштећена у истражном поступку дана 07.07.2021. године, пред надлежним тужиоцем, дала изјаву да се не придружује кривичном гоњењу и да не истиче имовинско правни захтев, па самим тим Основно јавно тужилаштво није надлежно за предузимање кривичног гоњења без предлога оштећене у смислу члана 54. ЗКП, односно оптужни предлог је поднет од неовлашћеног тужиоца, на који начин су се стекли услови за одбијајућу пресуду. У том смислу је бранилац истакао да према одредбама Закона о полицији, када овлашћено службено лице приликом подношења кривичне пријаве или спровођења увиђаја утврди да се ради о кривичним делима за која се гони по приватној тужби или да нема обележја кривичног дела, о томе обавештава оштећеног уз правну поуку, те да у таквим случајевима полиција није овлашћена за подношење кривичне пријаве у име физичког лица за кривична дела која се гоне по предлогу оштећеног.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца односно одобрења надлежног органа (страна 2 став 6 другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Одредбом члана 53. став 3. ЗКП прописано је да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за остваривање имовинскоправног захтева у кривичном поступку, сматраће се да је тиме поднео и предлог за кривично гоњење. Ставом 4. истог члана прописано је да ће се благовремено поднета приватна тужба сматрати благовремено поднетим предлогом оштећеног, ако се у току поступка утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по предлогу за кривично гоњење.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је према подацима из списка предмета оштећена поднела кривичну пријаву против окривљене, како је то и

другостепени суд у својој пресуди навео, то је у конкретном случају кривични поступак покренут управо на предлог оштећене, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене оцењен као неоснован, јер је кривични поступак вођен по захтеву овлашћеног тужиоца, те нема повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП, на који се неосновано указује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић